

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNGIS
 Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: D. JOAN BRU SANCLÈMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
 Carrer de las Cabras, 13, segón.
 Bussó a la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent.. . . 0'10 Ptas.
 » atrassat.. . . 0'15 »
 » » pera
 los no suscrits. . . . 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
 Fora ciutat. . . » 2 »
 Extranjer y
 Ultramar. . . » 10 l' any.

DESÉ PETIT CONCURS

ODAS SERENAS

FALLO

A tot y esser la tasca d' aquest concurs, plena de dificultats, per la novetat del género literari demanat per lo Jurat, han pujat fins á 27 lo número de composicions rebudas y després de detingut exámen hem considerat digna de premi la que porta lo n.º 18 titulada *Professió de fé* y que resulta estar firmada por don Mario Carineus.

Segueixen en órde y es fan mereixadoras de menció especial, las numeradas ab lo 24, original de D. P. Monistrol, que dú per titol, *La Torrentada* y la del n.º 21, que comensa ab la estrofa *La pedra cau á plom* y resulta esser de Joseph Alemany Borrás.

De las restants, varias son publicables per quin motiu anirán surtint á son degut temps.

Gracias á tots los que han favorescut aquest concurs, y próximament podrán honrarnos ab nous treballs para lo onzé que convocarém molt aviat.

Per acort del jurat calificador.

Lo Secretari,

J. XIMENO.

UNA PONCELLETA

Teatro Catalá

¡¡TENORIOS!!—Comedia en 3 actes, y en prosa, escrita per D. Joseph Ferrer y Codina. Estrenada la nit del 18 del actual en lo Teatro Romea.

Si únicament volém judicar de l' obra, per la manera com fou rebuda per lo públich la nit del estreno, hem de dir que l' éxit fou brillant, los aplausos infnits y la concurrencia més que numerosa.

Te la comedia ¡¡Tenorios!! , bondat que justifiqui la acullida que va mereixer?

Si; y molts. Lo dialogat es viu, la trama còmica ben portada y la fraseologia està saturada d' acudits que duhen la rialla als llavis, vulgas que no; y que venen tant á tò, son tant fills de la situació, que ni temps queda pera que un reflexioni sobre si podrián dirse d' una manera més fina.

L' argument està ben plantejat en lo primer acte y aquells personatjes se mouhen d' un modo á que 'ns tenen poch acostumats nostres autors, essent de dol-drer que l' acte segon no siga del nivell del primer. Pero en lo tercer la comedia torna á realzarse y s' arriba á la solució ó desenllás d' una manera tant interessant com impensada per lo nova y lo graciosa.

Lo llenguatge empleat en tota la comedia, no te res de literari.

Voldriam poguer felicitar ab veu franca al Sr. Ferrer y Codina per l' estreno de que parlem, y 'ns veyem privats de ferho perque bona part de nostra felicitació correspondria al autor de l' obra francesa d' hont han sortit los ¡¡Tenorios!! y no hem pogut averiguar son nom.

Lo desempenyo va anar ajustat lo primer dia, pero no tant á la segona representació.

L' autor fou cridat á las taulas molts vegadas essent objecte d' espontánea ovació.

J. BRÚ.

LA ZAMATRUQUI.—Comedia en un acte, en prosa, del Sr. Asmarats. Estrenada la tarde del 22 en lo Alcazar Español.

Basada la trama en uns amors ab certa bailarina quin nom de batalla es lo que dú la obreta, está plena de incidents còmichs que divertiren á la concurrencia y celebrá també los acudits que conté la joguina.

La direcció á cárrech del Sr. Millá fou bona.

NEGOCI RODÓ.—Comedia en un acte, en prosa, dels Srs. J. Barbany y J. Ventura. Estrenada en la nit del 22 en lo Teatro Novetats.

Poch acertats estigueren los autors en la elecció de assumpto pera aquesta pessa. Es poch simpátich y son desenllás no deixa satisfet per la situació poch afalagadora en que quedan los principals personatjes.

Esperém major fortuna en altre.

J. X.

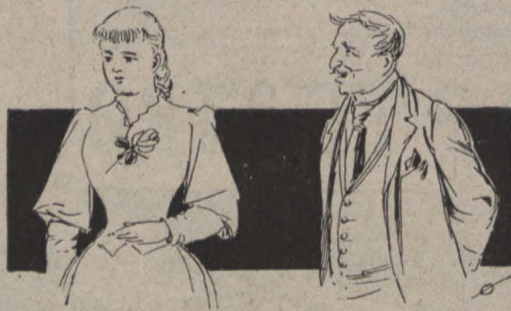
MARINERESCA

—¿Qué val aquest nero?—Res.
—¡Aixi de barato passa!
—Dich res perque no vull vendrel,
Que 'l guardo per ma estimada.
Ella 'l portará al mercat
Y, fentne bonas pesadas,
Ne treurá sous per comprar
Un fuet ó una xurriaca
Pera empaytar als tossuts
Que á cada pas l' entrebancan,
Exposantse á que me alteri
Y que un dia, si 's propassan,
Los fassa servir de pals
Per varar la meva barca.
¿Que creuhen qu' es pa de brenas
Que 'n donan á qui 'n demana?

JOSEPH CORTILS
Y VIETA

PER UN PETÓ

—¡Que per un may mestórni á repetirse!
—(Devant seu está clar que no.)

NOCTURNO

(Epissodi romántich.)

I

La nit es fosca; plou, y hi ha fanch, l' aygua esquitxa y fa bombollas.

Tocan horas: se 'n senten onze, pero son las dotze; ja ho se jo. La última batallada potser ha tingut por, y per aixó no compareix á la llista.

De tant en tant, com si descarreguessen taulons, pareix quz troni.

Las canals desembocan daltabaix un doll d' aygua, com la cuixa. Sembla que 'ls hi hagen donat la *Rúa*: no 'l purgant, l' altre.

Las clavegueras cansadas de beurer l' aygua á galet, xarrupan á morro y no poden engullirla, potser ara pendrián vi...

Los fanals están apagats; lo sereno sota la llosana d' un balcó canta l' hora... y s' equivoca; 's pensa que fent alguns quarts de moros la nit li passarà més depressa!—Son las dotze, mestre.

Tomba 'l revol del carreró un embossat y tira cap avall.

Passa un' hora y toca la una.

Lo sereno dormint sota 'l balcó. Tocan quarts y horas; las duas, las tres... Lo sereno 's desperta, y torna 'l boranit al embossat que passava á la una.

Que 'n te de calma aquest home! Treu la petaca, cargola 'l cigarro, pega duas xucladas, y un esquitx de la canal li apaga. Se 'l posa á caball de l' aurella, arramba 'l xuxo, s' estira de brassos, badalla, y després canta las *doce y media*.

En lo rellotje de l' audiencia toca un quart de quatre
—Qu' empatolla ara aqueix campaná, exclama airat... y ab veu més forta torna á cantar l' hora com reptant al rellotje.

II

Lo xáfch continúa; l' embossat ab un parayguas obert s' está sota la finestra d' un *entresuelo*; ab lo bras que li queda en бага gesticula y l' allarga com si volgués ferlo arribar allí dalt.

La dama de la finestra no li vol tirar la clau.

Moments de silenci.

Un llampech enllumena 'l carré y al darrera ve un tró que sembla que lo mon s' esbotzi.

La dama no més fa un ay! estornuda y 'l mateix llevant que l' encostipa tanca ab violencia mitg porticó de la finestra.

Lo galan no sab qué fer; mira 'l cel y vegent que la pluja augmenta, plega 'l parayguas y se 'l posa sota 'l bras...

Tant per tant se mullará del mateix modo.

—Vésten, li diu ella ab veu conmoguda, vésten qu' es tart!

—No me 'n vull anar qu' es dejorn. ¿Sents lo sereno? dos quarts d' una!

—Si ja fa tres horas qu' he sentit tocar las dotze!...

—Tu 'm vols comprometre que may se 't fa tart!

—Tira la clau.

—No puch!!!... ¡Cassimiro! ¡ay! jo tremolo!

—Jo també! .. si no ho fas per mon amor, fes' ho al menos per la roba que porto á sobre!

—Ay calla, quinas cosas dius!

—Que no ho veus com me regala!

—No, ab la fosca no 's veu res.

—Miram, tinch esgarrifansas de fret, l' aygua m' entra pel clatell, y 'm fa unas pessigollas per l' esquena com si m' hi passessin un rosari fet ab gabarrots de sabbas. Cuyta; que la tires ó no?

—Ja 't tiraré un petonet!...

—Besan 'l peu, ara 'm surts ab petons; sembla que 't burlis de la professó. ¡La clau!...

—No, un petonet; mira que te 'l tiro... Va.

—Ja ters ordre de tirar-lo á la.. No t' en riurás més de mi, hem acabat. Y 'l de la capa obra 'l parayguas, resolutament gira esquena, y 'l soroll dels seus talons 's pert carrer amunt.

—Cassimiro!... Cassimiro! crida la dama abocantse y posant la veu ab cautela perque no més la senti ell. L' embossat amunt y fora.

Y ella plorant en la finestra mira ansiosa y busca 'l seu ayment entre mitg d' aquella fosquedat.

La pluja no para; no es alló que sembla que fregeixen peix; es un espatech d' aygua que pareix que 'ls nuvols hagen xuclat tota la mar vella. Las canals fan lo que poden; pero no la colan tota, y sobreixin per la tortugada, s' escampa paret avall lluhint com trenyinas de plata al resplandor de los llampechs.

—Sant March, Santa Creu. ¡Quin tró! Deu haver caygut un llamp per aqui la vora... Bah, ja 'u portará 'l diari.

—¿Qué 'm cridas Mariana? (Es lo galán.)

—Ay quin susto m' has dat!... ¿qué vindrás demá?

—Sí, á las dotze.

—¡Hont anirás ara ab aqueix temps!

—A buscar una corda.

—¡Jesús, María, Joseph!... ¡No 'u fasses!

—No, que la vull per anarhi á estèndrem.

—¡Las sangs te pujarán al cap!

—Y aquesta mullena! que vols que la confiti!

—A deu donchs, amoreta meva.

—Adiós cementiri de la constancia y del aprecio. ¡Pintureio!...

—Hasta demá.

—A las dotze en punt, ¿sents?

—En punt.

Y la finestra grinyola tancantse pausadament; l' embossat s' allunya; de las ondas del paraigua la mullena li vessa á raig fet, y dins de aquella especie de gabia líquida que li forman al seu voltant los regalims, s' en va enamorat, somniadó ab recorts de sa estimada y apressant lo temps perque li escurse l' anyoransa, ab la il·lusió que demá li tirarà la clau, y (es un dirho entre nosaltres,—que ja se 'n hauria de donar vergonya—) ab los mesos que l' aguarda perdent nits y encostipanse,—tant li haguera valgut, qu' un dia de festa, vestit al antiga espanyola, se n' hagués anat al torin á tomarla á dalt de caball.

III.

Altres desgracias sucehian mes amunt. Lo sol bregant ab los nuvols y enfonsanthi sas llansas de foch

espargia lo cel La pluja minvava y feya xim xim, la fosca 's fonia; la nit era morta y enterrada pel sol. Lo nocturno afnava!... Bon dia y bon' hora, bon dia tothom.

EMILI VILANOVA.

SENTENCIA

Avants quan á fons no 'ns coneixiam d' una manera boja nos voliam Pero avuy que molt nos coneixen d' una manera boja... 'ns despreciem.

Lo coneixement dels cors ¡cuants y cuants ne romp d' amors:

GERONI MARTÍ.

PENSAMENTS

Diu que dels pecats dels pares, los fills ne van gepetruts, y jo conech alguns d' aquestos, quins pares no han fet may lo mes petit pecat.

—¿Quin es lo sort mes sort?

—Aquell que no te sentiments.

— Molt pot la forsa de voluntat, pero pot mes la forsa bruta.

— L' home que sab pensar, es un filosofh, pero també es un infelis.

— L' época menos carnavalesca de l' any, es la del carnestoltas.

— No hi ha ningú mes escuadrinyador dels fets d' una dona, que la dona mateixa.

ENRICH RIERA MATEU.

NOU SISTEMA

—Veu, ab aquest nou aparato si cau alguna cosa al plat, encare que sigui una mosca, pot treurers ab molta netedat.

CÉLEBRE COMPOSITOR

Sein-Saenz

Cura radical

L' antessala de clínica del Dr. Llagosta està plena de clients que esperan torn, tanta es la fama que te dit doctor.

De prompte, s' obra la mampara del gabinet de consulta y 'l practicant ab veu de flautí enrogallat demana á qui li toqui.

S' aixecan del lloch en que seyan una mare y filla, á lo que sembla, vestint las dos de manera que tan podria ser á la última moda com á lo primer ridícul.

La mare, per lo que demostra, està agitadíssima, desesperada, y la filla tota plorosa y macilenta porta una galta embolicada y tan abuitada que se li pot veure desde la part oposada.

Entran al gabinet abduas y esclatan á la vegada en un plor.

—Ja ho veu, senyor doctor, quinas son las nostras tribulacions! exclama la mare.

—Pero, senyoras ¿qué passa?

—Ay! que no ho veu la meva pobra Panchita com s' ha desfigurat en un dia, en una hora, en un moment!

—Si que es raro. ¿Pero en qué pot consistir aquest cambi? Aném á veure. Ahir no presentava més senyals que de una lleugera ericípela, casi sense inflor; pero si jo vareig errá 'l pronóstich, no hi ha més, senyoreta, tindrà que operarse decididament.

—Verge santíssima dels Dolors!

—Ay! mamá á mi m' agafará alguna cosa!

—Pero per favor, senyoras; no hi ha que alarmarse; al fi y al cap per una galta més ó menos... dich per una operació d' aquesta naturalesa no s' posa en perill la vida ni sisquera, acudinhi á temps, pot perjudicar la bellesa del semblant.

—¿Vol dir, senyor doctor?

—Senyor doctor, m' ho assegura?

—No hi ha dupte, jo puch assegurar-los; pero aixó si, té que donarshi cobro immediatament; per lo tant...

—Oh! un moment, senyor doctor; diu la mare contenint lo bras del metje, que ja anava á posar mans á l' obra; crech un deber de mare posarlo al corrent de tot á fi de que puga obrar luego ab més acert.

—L' estich escoltant, senyora.

—Es lo cas, senyor doctor, que la Panchita te un cosí que viu ab nosaltres y qu' está alló que s' diu *locament* enamorat d' ella.

—Mamá no digui aquestas cosas.

—Si 'l senyor doctor ja sab lo que son aquestas cosas. Nosaltres ja hi consentiriam si no fos que aquest xicot te dos defectes. En primer lloch es la criatura més desmemoriada que s' ha vist sota la capa del cel y luego, y aquesta es la més negra, desde que s' lleva fins que se 'n va al llit no s' pot treure la pipota dels llavis. Respecte á la falta de memoria li han passat cosas crespas. Alguna vegada li hem trovat la pipa dintre la gerra de la confitura y un dia fins sota 'l cuixi del llit de la criada. ¿Qué li sembla á vosté tot aixó?

—Ja son defectes. . pero aném al cas, senyora.

—Oh, prou, si ja hi soch, aquí está 'l *quid* de la cosa. Figuris que are nosaltres estém en la expectativa; la noya es

jove encara y 'l cosí 'l te sempre segú, y si entre tant li surtis un partit que valgués més, compren... Donchs are figuris que la operació resulta en perjudici de la seva cara d' àngel, mal m' está 'l dirho, ¿qué passarà? Que 'l partit qu' esperém y 'l que ja te l' abandonarán sens maynés recordarse d' ella.

—Vaja, mamá, no 'n parli més, que sofreixo molt y 'l senyor doctor s' impacienta.

Verdaderament lo famós doctor Llagosta està fre-gintse.

—Cregui, torna la mare, que ahir vareig tenir un gran disgust al sorprendrels en lo moment en que eil li estava arreglant la vena que vosté va posarli, perque, li asseguro, per metje no servirá. Ay, no se, hasta 'm sembla que desde allavoras la galta se li va anar infant llegua per hora.

—Se 'n dol molt? pregunta per fi 'l doctor á la pacienta.

—Al desarrollarse l' inflor, si senyor; sentia una escalfor horrible; després m' ha quedat dur com un ferro.

—Si, certament; diu lo metje palpant la part dolorida sens ficsarse en las muecas de dolor que fa la Panchita.

—Jo, la vritat, no 'm vareig atrevir á desembolicar-li.

—No era necessari, prompte ho veurém. Y comensa lo doctor á desfer la vena ab desusat cuydado.

De prompte, exclama enfadat dirigiuntse á la mare:

—¿Qué significa aixó, senyora?

—Jesús Deu meu! Una pipa!

—Una pipa! exclama la noya tornantse roja com una grana.

—¡Una pipa! torna la mare encesa de cólera. ¡La pipa de 'n Panchito!!

La noya no sab si desmayarse ó que fer...

—Oh, per l' amor de Deu, senyor doctor, guardi 'l secret. ¡Jo que creya 'l meu nebot un modelo d' igno-
cencia! ¡Qui sab lo que passaria quan los vareig sor-
pendre!

—No, mamá, va sé un descuyt, un improvis, res més que un petit petó al desembolicarme la galta.

—Calla, desventurada ¡quina taca per la nostra fa-
ma! No, no, avuy mateix farém las diligencias per ca-
sarvos, no vull cárrechs de conciencia. Y treyentse una cantidad la allarga al doctor:

—Tingui cobri la consulta, senyor doctor, y per fa-
vor... tingui en compte 'ls disgusts d' una mare.

—No 'n passi cuidado.

—Vamos, passiho be.

Al tornar á passar mare y filla per l' antessala, los clients admirats devoran ab la vista á la noya y en veu baixa van dihentse l' un al altre:

—Sembla impossible que 'l doctor Llagosta fassi unas curas tan promptes y radicals!

JOAN RIBAS PUIGVERT.

Las passions de nostra vida
en lo curs de sa ilusió,
son ni menos que la roca
quan del single branda al fons;
que botent de timba en timba,
esmicolantse ab trontoll,
ni la brosta la detura
ni torsar son curs no pot
lo pedruscall que hi retopa;
puig fent via y alsant pols,
tot ho trinxa y arrebossa
no parant fins ser al sot.

PERE REIG.

NOTA ARTISTICA

En 1ª Hipódromo

LAS FULLAS

Hojas del arbol caidas
juguete del viento son...

Com un exércit que avausa
passan las fullas corrent,
¡qui sab lo vent hont las llansa,
qui sab hont las porta 'l vent!

Han caygut dels arbres totas
perque l' hivern ha vingut,
y entonan queixosas notas
perque del arbre han caygut.

A mercé de la ventada
van corrent per los carrés,
en la branca, sa posada,
ja no s' hi veurán may més.

Ellas son las precursoras
del hivern trist y dolent;
corren sempre á totas horas
perseguidas per lo vent.

Y ¿hont van ellas, hont fan via?
no se sab, ningú ho ha vist;
l' arbre de ciutadania
sens ellas ha quedat trist.

També mon cor, com las fullas,
del arbre del goig caygué,
ja no es cor, son las despullas
del que un dia cor va sé.

Ell, com ellas, trist avansa
y per lo mon va corrent;
¡qui sab lo vent hont lo llansa,
hont lo porta 'l mon dolent!

L' arbre ufanós de ma vida
resta avuy trist y glassat,
puig la ventada malehida
lo meu cor ha esmicolat.

J. AYNÉ RABELL.

TARRAGONA.—En lo teatro del Ateneo se posá en escena lo diumenge passat las aplaudidas pessas *Un cop de telas* y *Tal hi va qué no s' ho creu*, essent totas dugas bastant aplaudidas. En un intermedi tocaren várias pessas de concért los aplaudits y célebres germans Fontova (Lleó y Conrát) obtenint una verdadera ovació.

La Societat «Lo Renaixement» també va celebrar funció posant en escena las celebradas comedias *Las Carolinas*, y *Ensenyansa superior*.

Lo dissapte festa major de La Canonja, se va posar en escena en lo teatro de dita vila lo aplaudit drama de Lassarte y Soler *La Creu de 'la Masia*, desempenyada per la companyia que dirigeix lo Sr. Castillo que fou bastant aplaudida.

R. F.

GRANOLLERS. — Ab extraordinari éxit se posá en escena en lo teatro de la «Unión Liberal» la nit del 21 del corrent lo renombrat drama en 3 actes de D. Frederich Soler *Batalla de Reynas*. Una de las protagonistas del drama la distingida actriu D.ª Mercés Abella ne feu una creació del paper de «Reyna Sibila», rebent prolongats picaments de mans en totes las escenas de tant preciosa obra.

Lo actor Sr. Llonch (Alfons), estigué molt acertat en lo desempenyo de «Berenguer d'Abella», obtenint també merescuts aplausos de la regular concurrencia que hi havia en lo local.

Varen secundar en la totalitat del drama regularment en sos respectius personatjes de «Reyna Violant, Rey en Joan y Bartomeu de Jiués» la Srta. Llonch y los senyors Casanovas y Llonch (Joan).

La obra se representá ab tota propietat. Desde las columnas de LO TEATRO REGIONAL felicito als encarregats de la maquinaria y guarda-ropia senyors Huertas y Canudas.

En cada final d'acte tingueren de sortir en escena los actors pera acallar los extraordinaris aplausos dedicats al reputat autor Sr. Soler y 'ls artistas per lo desempenyo que donaren á la representació.

C.

TEATROS LOCALS

PRINCIPAL. — Ab las representacions de *La espada del honor* s' ha lograt reanimar aquest teatro ja que en alguna de sas representacions se despatxaren totes las localitats.

LICEO. — S' han vist també concorreguts los concerts que baix la direcció del Mtre. Nicoláu se donan en lo gran teatro.

ROMEA. — L' éxit de la setmana y que á ben segur n' hi haurá per dias ha sigut l' estreno de la comedia ¡¡*Tenorios!*!! de la que ja 'ns ocupém en altre lloch d' aquest número.

TIVOLI. Las representacions de ópera han sigut molt ben rebudas. Dijous en la ópera *Faust* debutá l' aplaudit tenor Anton Puig.

—Si no fos molestar...

—¡Oh, que miro! Vosté es una Venus.

—No puch resistir més tanta bellesa...

—¡¡Reina Santísima!!!...

NOVETATS. — Lo melodrama *L' aliga negra* ha proporcionat grans entradas de las que 'l públich ha sortit satisfet. La execució es avuy perfecte.

Dilluns, lo benefici del Sr. Borrás fou mostra de quant es apreciat per lo públich tant disingit actor. Tot sigué abundant, públich, aplausos y regalos.

ELDORADO. — Han comensat los beneficis. Dilluns tingué lloch lo del Sr. Carreras que lográ molt bona entrada. Per ahí estava anunciat lo de la Sta. Fernani.

Entretant continúan á diari las representacions de *El duo de la Africana*.

GRANVIA. — Lo melodrama *El escrito del muerto* estrenat dissapte passat té situacions que 'l colocan entre lo millor del género. Llástima que 'n alguns moments aquesta qualitat decaigui per entretenirse los personatjes á repetir lo que 'l públich sab de sobras. Per aquest motiu l' acte que segueix al del assassinat pocas son las escenas que hi sian necessarias y per lo tant hi be s' obrer.

Lo públich demaná diferentes vegadas al autor. Dijous s' estrená lo cuadro de costums catalanas *La consó nova* original de nostre company Ignasi Iglesias. Nos ocuparém de aquest estreno en lo número vinent.

CIRCO ECUESTRE. — La obra d' espectacle *Un viaje imprevisto* ha passat á representarse aquí, cabentli lo mateix bon desempenyo que 'l del teatro ahont s' es-

trená, ja que la companyia casi es la mateixa. Las entradas han sigut bonas.

CIRCO ESPAÑOL —Igualment s'ha vist concorregut fins al extrem de que en alguna funció no quedá ni un sol lloch buit. *La bruja* y *Una ópera en Azuqueca* han sigut las obras que més s'han celebrat.

LABRUGUERA.

TIPOS

Los que pagan

Las que cobran

Novas

Forman lo folletí de avuy las planas 57 á la 64 de *Los aucellets*. Acabará la publicació de aquesta comedia en lo número vinent.

En lo número següent ó sia lo 105 comensará la comedia en un acte de D. Frederich Soler, *La mosca al nas*.

—Trevalla actualment á Palma de Mallorca la notable companyia dramática Calvo y Jimenez.

—L' ilustre autor castellá D. Joseph Echegaray ha terminat la traducció de un drama trágich catalá, original de Angel Guimerá, titulat *Maria Rosa*.

—En lo teatro Espanyol de Madrid se ha estrenat un joguet cómic ab lo titol de *Quien mas mira...* original dels Srs. Criado y Cocat.

Obtingué bon éxit.

—A Chicago trevalla actualment una companyia de Pells-Rojas que executan diferents sorts, algunas d'ellas poch edificants. Tal es la *Dansa del Sol* en la que dos joves després de uns cuants saltirons, treuen cada hu un ganibet y s'arrenca tiras de pell en mitx de grans crits.

—Ab lo nom de Comedie-Parisienne, s'ha inaugurat

á Paris un nou teatro quinas condicions son molt elogiadas.

Las dimensions de la sala d' espectacles son molt per l' estil de las de nostre teatro Romea. Está ricament decorat, te espayosos corredors, saló de descans y foyer. Es una joya de bon gust que 'l publich parisien ha batejat ab lo nom de *Niu Artístich*.

—Lo célebre violinista Sarasate está contractat pera alguns concerts que tindrán lloch á Paris durant lo mes próxim.

—A Monte-Carlo, aquest hivern á mes de la ópera *Hulda* de Cesar Frank, s' estrenará també *Amy Robsart* de Millet, Haris y Lara.

—Una mostra de lo molt que á Fransa atenen fins los detalls escénichs mes insignificants.

Haventse posat en estudi en un dels teatros de Paris la comedia *Cabolins* en la que 's representa á un escultor esculpint lo busto de un dels principals personatges de l' obra, la empresa ha fet fer dit treball á un notable escultor á fi de que puga utilisarse pera l' efecte desitjat.

Aquí nos contentariam ab un ninot de cartró.

—En lo saló de la Vanguardia está exposat un precios cuadro que lo Centre Catalá de Buenos-Ayres regalá ultimament á D. Anton Vico en lo dia de son benefici.

—Lo 14 del corrent se inauguraré á Vilafranca lo Centre Escolar, nova associació que vé á difundir los ideals regionalistas entre lo jovent de aquella vila.

Ab tal motiu se celebrá una espléndida vetllada que la falta d' espay no 'ns permet ressenyar.

—Demá diumenge á la nit en la Societat La Florida, se posarán en escena la bonica comedia *A la lluna de Valencia* y estreno del diálech *Un aprenent de general* original de dos socis.

OUL DE SACH

En la redacció de un periódich que acaba de fundarse estant de tertulia lo director y dos redactors.

Entra un senyor y saluda dihent:

—Dispensin, un sei vidor soch *suscriptor* y. . .

Los tres periodistas s' aixecan y exclaman á la vegada:

—,Ah!... ¿Es vosté!...

Anunci ilustrat

Emilia Casisech, soltera desde sos primers temps, edat 25 anys (los documents que ho acreditan sols s' ensenyarán al interessat.) Sens tara moral, ab salut per vendre. Te poch parents; ab ella sols hi viuen sis germanas y uns cuants nebotets.

Se ofereix pera contraure matrimoni com més aviat millor. Al que 's trobi en disposició pera aquest sacrifici se li indemnizará ab lo que li toqui á sa esposa cuan mori un tio que té carretó de café ab llet en una de las plassas

més concorregudas de Buenos Ayres.

Los pretendents poden dirigirse al carrer de la Esperansa al conegut establiment de «La Funeraria Matrimonial».

ALMACEN DE DISFRACES

—La mes lletja es aquesta del mitx...

ALMACEN DE DISFRACES

—¡Pocas vergonyas!!...

XARADA

Escoltam tot, la nineta
 que ab més donaire y més sal
 lo seu cos arreu cimbreja
 pels carrers de la ciutat.
 Si santa prima-dos-terça
 mare del Crucificat,
 te toqués lo cor un rato
 (ja s' entén, sens ferte mal)
 y 't fes aixís sab-dora
 de ma passió delirant,
 passió... ay! que 'm prima-quinta
 cuant quart veig ton bell semblant
 qué felis fóra allavoras!
 quin viure més regalat
 (encare qu' estés com sempre
 ma butxaca sens un ral)
 tenir lo que tan ansio
 lo bon cor de la total
 ¿que 'm contestas, dohchs donzella
 puch jo viure esperansat?
 no ho duptis no, que t' estimo;
 he dit la quart-quint vritat:
 no soch dels que en di mentidas
 per la prima ho tenen tant.
 Vaja donças, ¿que 'm contestas?
 per Deu tot parla aviat.
 —Per marit, vull cara d' home:
 tu la tens d' orangután.

SISQUET DEL FULL.

TARGETA

Sra. D.ª R. LLOP DEL
 MATARÓ.

Formar lo titol d' un dramà català.

R. CABRUJA.

GEROGLIFICH

×
 10000000 duros 10000000 pessetas
 LOO
 100000000 Rs.
 I
 ITI
 UN PETUT.

Las soluciones en lo número próxim.

Soluciones als enigmas insertats en lo número 102

XARADA.—Es-co-pe-ia.
 ENDEVINALLA.—L'ombra.
 TARGETA.—Las claus de Girona.
 GEROGLIFICH.—Las claus de Girona

Correspondencia

Tom Petit, Joseph Seris, Un mascarón, Joan Pont y Romá, Josefi Vasalls, Joan Puiggari de Cerveró, Baniel Betés, D. Juan Tenorio, Enrich F., Antón Faura, Joseph Hernandez Llorens, Pom de..., J. Masana Brú, Abon, E. Magliori, R. Escocia, P. Roch; Jaume Padró, G. Ali-Ros, Magi Pinyol Riera, Patata, Ramón Dugrós y Noy de la mare: no han estat prou acertats en lo que han enviat.

Aveli Alfarás, Pedro Granés, Manrich Bilbilis Pata, Rey Xich, Jaumet Torres, Pascual, R. German, Cosme Rifols, Martí Costa y Joseph Riús Llorens: anira alguna cosa.

Bernardo Raventos, no es propi per aquest periódich.—Joseph Canta y Felis, a leugerit anirà.—Bartomeu Bidefar, es molt defectuós.—Joseph Roig y Codormí, anira bastant.—Francisco de P. Gracia, aní a arreglat.—J. del Castell de l'uro, es molt defectuós.—P. Gró, te poch interés.—Mar ano Masana y Abim, es poch correcte.—Joaquim M. Mout, anira Papallona...—Cosme Alabart, no 'ns fou possible, gracias per l'atenció.—Pere Reig, anirà.—Joseph Pujadas Truch, ja va millor.—R. Bertran, algo variat anirà.—Antón Puyal, té alguns defectes.—M. P. Cosells, igualment.—Joan Redondo, tenim molt per l'istil.—E. Prais, també.—R. Sala Camps, anira arreglat.—Concepció Molina, se publicará.

Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.